Ніч, коли здригнулася земля

Данило Жуковський

Тієї ночі здригнулася земля,
І сон розсипався на скалки.
Здавалося, що навіть немовля
Забуло, як заснути без тривоги.

Ми не питали в темряви чому,
Не знали, що чекати нам від ранку.
Ми просто притискалися до стін
І слухали сирен протяжну скаргу.

А потім настав ранок. Він прийшов,
Та світ уже не був таким, як вчора.
І кожен, хто тієї ночі вцілів,
У серці ніс невидиму тривогу.

Земля здригнулась. Ми лишились тут.
І хоч не всі рани загоїлись,
Я вірю: прийде день, коли забудь
Ми зможемо про те, як ночі бились.